

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Quod elegantia dictaminis no[n] probat Alchoran Dei esse dictamen. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

unde uenditio omnium suorum, etiam animæ ipsi deo, maximi lucri conuincuntur. Vnde habetur quod mori pro deo sit uiuere æternaliter, unde uirtutum dilectio, usurarum, homicidiorum, periuriorum, fornicationum, atque adulteriorum, alienorumque concupiscentiæ prohibitio, in Alchoran suæ claritatis splendorem receperunt, nisi ex euangelica perfectione & conuenientia. Cur alia multa, quæ circa uoluptatem sensibilem & immundiciam carnis promittuntur in Alchora, tenebrosa & tetra uiliatque ab omnibus sapientibus etiam Arabibus reputantur, nisi quia ab euangelicis promissis discordant, ut infra latius dicitur. Lucet igitur euangelij splendor in Alchoran, illis scilicet qui spiritu CHRISTI ducuntur, etiam præter intentionem autoris: sed non ipsi lubrico Machumet, & illis antichristis, qui hoc seculum futuro præferunt, & nihil bonum iudicant nisi huic mundo & eorum concupiscentiis conformetur. Illi putant Deum autorem Alchoran, sua corrupta desideria confirmare: non aduertentes, nihil ueri esse, quod euangelio contradicit.

*Quibus luceat
euangelij splen-
dor in Alchora.*

Q U O D E L E G A N T I A D I C T A M I N I S

non probat, Alchoran Dei esse dictamen.

Cap. VII.

NEc debet quenquam mouere id quod dicit alibi, librum Alchoran non potuisse, nec ab omnibus hominibus, nec daemonibus componi, ob ipsius admirabilis dictaminis elegantiam, ac quod ideo diuinus censeretur debet. Esto enim quod hoc donum Machumet habuerit, quod censetur per alios Arabes singulare, diuinum, & inaccessibile: & hoc arguat ob pulcherrimum dictamen, dulcedinem, & blandiciem sermonis stupendam, & cunctis mirabilem, librum dei donum esse: non tamen propterea est affirmandum, omnia quæ in ipso conscripta sunt Dei uerba esse, qui uerax est, & stabilis, & sibi nequaquam contrarius. Vnde cum multa in Alchoran de ijs quæ in testamento & euangelio habentur, adeo uariantur, quod simul cum prædictis uera esse non possint, utique deo ignorantiam & inconstantiam atque mendacium ascribi oporteret, quod tamen etiam in Alchoran pro maximo peccato habetur. Quod autem dulcis sermonum compositio non concludat dictata uera, patet ex tertio cap. Alchoran, ubi sic dicitur: Plures eloquij melliflui, quorum uox cordi non consonat, deum sui cordis testem inuocant, cum ipsi tamen perniciem, gentique flagitium, fructibusque pestem inducere nitantur. hi tales gehennæ puteo, poenis undique uexati sepelientur. Sed si, ut se quaces Alchoran aiunt, admitteremus, libro Alchoran finem et intentionem esse, non solum non detrudere, nec deo creatori, nec CHRISTO, nec prophetis ac legatis dei, nec libris diuinis testamenti, psalterij, & euangelij: sed gloriam dare deo creatori, laudem & testimonium CHRISTO Mariæ uirginis filio super omnes prophetas perhiberi, testamentum & euangelium confirmare & approbare (curius contrarium omnes sapientes & zelosi credunt, ut supra patuit) utique tunc cum hoc intellectu Alchoran legens, licet uaria occurrant quæ offendant legentem, quasi ille liber ob suam contrarietatem, quam tam in se habet quam cum euangelio & testamento, non possit dei esse, ac quod Machumet uir muliebris, lubricus, totus huius mundi & sensibilibus amator, de peruersa idololatria & ignorantia ad legationem dei & propheticum spiritum sine potestate miraculorum à deo assumptus non debeat credi, nec ipsius simplici relationi stari, qui inconstans & uariis reperitur, & Dei arcana se ignorare confitetur, & multa fortia argumenta quæ in Alchoran contra Machumet in uariis obijciuntur, & non soluuntur: tamen quando hæc omnia sic considerantur quod prædictæ intentioni seruiant, tunc

*Nō quia eleganti
oratione aliqd
compositum,
ideo uerum.*

tunc aliquis elici potest fructus. Puta, cum quis legit uitam Machumet quæ in Alchoran scribitur, statim intelligat, ideo illam deo permittente insertam, ut sciat ipsum non esse, nec CHRISTO, nec Moyli, nec alijs prophetis comparandum, & multo minus præferendum. Quando enim comparatur uita & scientia aliorum prophetarum ad uitam & scientiam ipsius, statim uidetur, nullum debere potius sequi Machumet quæ CHRISTVM, quod etiã Alchoran manifeste confitetur.

QVOD CHRISTVM SEQUENTES,

omnibus præferuntur. Cap. VIII.

Admittit Alchoran, CHRISTVM sequentes præferri omnibus, cum CHRISTVS sit omnibus sanctissimis prophetis suprapositus. Ait enim sic fictus Deus in Alchoran, Cap. 4. Omnium prophetarum alio super alium per me sublimato, & eorum quibusdam cum Deo locutis, CHRISTO Mariæ filio animam nostram propriè conferentes, uim atque uirtutem præ cæteris præbuimus. Ecce ait, præ cæteris præbuimus. Si igitur prophetas nobis à Deo missos audire & sequi tenemur, præ cæteris utique CHRISTVM sequi tenemur. Hoc clarissime Alchoran ex intentione intendit, CHRISTO scilicet potius adhærendum. Dicit enim alibi Alchoran, CHRISTVM dixisse: Timentes Deum, me sequamini. Deus enim meus uesterque dominus est, quem adorantes, recto proceditis tramite. Et subiungit: Quomodo uiri albis uestibus induti ipsum secuti, alijs omnibus per Deum suprapositi sunt. Et alibi scribitur, ut supra allegauimus: euangelium esse lumen & confirmationem testamenti, & castigamen, & rectam uiam deum timentibus, & legis complementum. Ecce CHRISTVM & eius euangelium sequi, est sequi lumen, & ire per rectam uiam deum timentium. Et iterum alibi: Iam diuina ueritas nobis data, rectam uiam proficiscentibus ostendit. cuius obseruatio, salutem obseruantibus generat, error quidem detrimentum. Ecce diuina ueritas utique per CHRISTVM in euangelio est patefacta. Alibi de eodem sic ait: Tandem CHRISTO Mariæ filio missio, cuius sequaces ipsi penitus obediētes corda constantia, & humilia atque fidelia gesserunt, nos euangelium dedimus, non ob aliud nisi ut per ipsum Dei dilectionem atque gratiam assequerentur, sed non, ut dignum erat, obseruauerunt, & licet plures eorum sint increduli, eorum tamen credentibus meritum debitum & maximum tribuimus. Iterum alibi: Omnes boni Deo seruiant, ut CHRISTVS IESVS Mariæ filius persuasit, interrogans uiros albis indutos uestibus, quis mihi subueniat ex parte dei me sequendo, responderunt illi: Nos. Quidam autem filiorum Israël crediderunt, quos cæteris incredulis manentibus, longè super illos extollimus. Iam satis ostendimus ex Alchoran, CHRISTVM potius quam Machumet, & euangelium potius quam Alchoran sequi oportere. Nunc descendentes inquiramus, an omnia quæ in Alchoran scribuntur, tendant ad gloriam dei. Omnes enim homines creatos esse ad glorificandum Deum, Alchoran attestatur. Videtur autem qui plures deos ponit, uelle Deo suam claritatem & gloriam obfuscare. Ideo ponere Deo socios, participes, filios, alios deos, est gloriæ magni Dei detrahere, & confundere atque diuidere uniuersum, & cuncta in schismate & in confusione & malo ponere, ut Alchoran declarat, secundum intellectum quem Arabes libro attribuunt.

QVOD ALCHORAN MALE DICIT

eat Christianos incredulos.

Cap. IX.

Cum tu auctor libri Alchoran, solum deorum pluralitatem damnes, cur Christianos, qui CHRISTVM filium Dei credunt, incredulos dicis? Nonne postquam Alchoran

Lectionis Alchorani fructus.

Christus prophetis omnibus præstantior, Alchorani quodque testimonio.

Euangelium.

Omnes homines ad glorificandum Deum creati.